

[Finansministeren.]

ningen. Jeg kunde meget vel tænke mig, at de Afgifter, som her foreslaas, i Virkeligheden snarere vil begrænse Efterspørgselen efter andre Varer end dem, Afgifterne lægges paa, fordi man, hvis man til Trods for de højere Afgifter bruger de tilvante Kvantaa, har færre Penge tilovers til andre Varer.

Det er lykkedes at faa Lovforslaget vedtaget i det høje Folketing med stort Flertal, og jeg skal anbefale det til hurtig og velvillig Behandling ogsaa i dette høje Ting.

Ingeborg Hansen: Det Lovforslag, den højtærede Finansminister her har fremsat, vækker ingen Glæde i vort Parti, men det havde den højtærede Finansminister maaske heller ikke ventet. Vi er ikke Tilhængere af indirekte Skatter og gaar kun med til dem, hvor Omstændighederne gør det absolut nødvendigt. Vi mener, at man for Tiden kunde have lagt Skatter paa andre Omraader end paa Forbruget. Der er et stort uopdyrket Felt, hvor direkte Skatter kunde have været taget: de store Formuer burde yde deres klækkelige Bidrag. Men der er altsaa ikke — desværre kun — fremsat noget Forslag herom. Naar Socialdemokratiet imidlertid har stemt for Lovforslaget i Folketinget og, kan jeg sige, ogsaa agter at gøre det her, er det, fordi vi er klar over, at Regningen nu bliver præsenteret for de forøgede Udgifter, som vi er gaaet med til at afholde paa Omraader, hvor det var nødvendigt. Regningen præsenteres, og vi er villige til at honorere den, selv om Betalingen tages paa anden Maade, end vi havde ønsket. Endvidere er de værste Skavanker ved Lovforslaget fjernet under den grundige Behandling, som det har været Genstand for i Folketinget, nemlig Afgiften af Hvidtøl og den forhøjede Afgift af Mineralvand, som vi ikke paa nogen Maade mente at kunne gaa med til. Jeg kan sige, at Resultatet er ikke efter vort Ønske, men efter Omstændighederne acceptabelt. Jeg mener dog, at man bør se nærmere paa Lovforslaget i et Udvalg, og vil derfor tillade mig, naar Lovforslaget er overgaaet til anden Behandling, at stille Forslag om en kort Udvalgsbehandling.

Hauch: De to højtærede Regeringer, som vi har haft her i Landet i det sidste Aars Tid efter Danmarks Befrielse, har sammen med Rigsdagen — det tør jeg maaske sige — ikke været karrige med Hensyn til at bevilge Midler, naar der fremkom Ønsker herom fra mange Sider. Vi har for vort

Vedkommende, og jeg har for mit Vedkommende været ganske klar over, at en Dag maatte Regningerne begynde at indfinde sig. Nu er vi blevet præsenteret for den første Regning, en indirekte Beskatning.

Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder ved Behandlingen af Lovforslaget, navnlig ikke, da jeg hører, at det skal gøres til Genstand for Behandling i et Udvalg. Men jeg vil gerne i al Almindelighed sige om Skatter, at det er af stor Betydning, at Skatterne i mindst mulig Grad generer Befolkningen i dens daglige Liv, og at de i mindst mulig Grad beslægtelægger Midler, som der er Brug for og i høj Grad vil være Brug for i Fremtiden inden for Erhvervsvirksomhederne, naar der igen skal bygges op efter den onde Tid, vi har gennemlevet. Det Lovforslag, der foreligger her, forekommer mig at være af en saadan Beskaffenhed, at det ikke kan siges at berøre den enkeltes Mulighed for at skaffe sig det daglige Livs Ophold. Man er i stor Udstrækning, for ikke at sige i fuld Udstrækning, Herre over, i hvor stort Omfang man vil være med til at betale disse Skatter. Det er jo ikke Livsformødenheder i al Almindelighed, der her er Tale om at beskatte, og det forekommer mig derfor at være en god Vej, der er valgt som Indledning til de Dækningslove, vi maa have.

Jeg lagde Mærke til, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Ingeborg Hansen) sagde, at det ikke var med Glæde, Socialdemokratiet gik med til at stemme for det foreliggende Lovforslag. Socialdemokratiet har altsaa ikke lært tilstrækkeligt af Partiets højtærede tidligere Statsminister, som jo i sin Tid, da han var Finansminister, udtalte, at man skulde betale sin Skat med Glæde. Jeg er i det Tilfælde at turde sige, at jeg er i nogen Grad enig med den tidligere Finansminister. Jeg stemmer for dette Lovforslag — naar nu galt skal være — til en vis Grad med Glæde.

Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti sagde ogsaa, at Socialdemokratiet var Modstander af indirekte Beskatning, man holdt ikke af den. Det er nu vel mere i Teori end i Praksis, for naar jeg ser hen til, hvordan Socialdemokratiet har praktiseret den indirekte Beskatning med Hensyn til Elektricitet, Gas og mange andre Ting, maa jeg sige, at Forskellen mellem indirekte og direkte Beskatning ikke kan gaa dybt i deres Sind. Jeg har ikke noget at indvende mod direkte Beskatning, naar den lægges paa en saadan Maade og under en saadan Form, at den er en naturlig Følge af den Indtjening, der har været, og vi vil sikkert ogsaa inden længe — jeg forstod, at det